

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 7.
Telefon Nr. 102-79. Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-89.
Konto czekowe P.K.O. w Krakowie 400.630.
Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12-ej do 1-ej w południe.

15
GROSZY

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji.
Rękopisów redakcja nie zwraca.
Za inseraty redakcja nie odpowiada.
Ceny ogłoszeń i prenumeraty uwidocznione na ostatniej stronie.

FALA INTERPELACYJ w związku z projektem podziału Palestyny

Nowy Jork, 11. 7. (ZAT). Senator Austin Warren, który bawił ostatnio w Palestynie, w rozmowie z przedstawicielem Zat-nej oświadczył, iż poruszy w Senacie amerykańskim sprawę projektowanego podziału Palestyny.

Na poniedziałkowym posiedzeniu Senatu amerykańskiego ma być, jak wiadomo, poruszona sprawa projektowanego podziału Palestyny przez członka Kongresu Dicksteina.

Organizacje Mizrahi w Ameryce ogłosiły oświadczenie, nawołujące Żydów religijnych do protestowania przeciw podziałowi Palestyny. Na niedzielę 18 b.m. t. j. na Tisza Beaw zwołuje się specjalne konferencje w tej sprawie i odbędą się liczne wiece protestacyjne w całej Ameryce

Londyn, 11. 7. (ZAT). Poseł pulk. Nathan zapowiedział na poniedziałek interpelację do ministra kolonij, dlaczego w memoriale rządu palestyńskiego, protokół z jawnego przesłuchania, o którym wspomina sprawozdanie Komisji Królewskiej, nie figuruje. Poseł Nathan zamierza również zapytać się czy dokumenty te będą przedłożone Komisji Mandatowej i czy będą tej Komisji udostępnione protokoły przesłuchania 53 świadków na poufnym posiedzeniu Kom. Król.

Raport rozchwytny przez ludność

Londyn, 11. 7. (ZAT). O tym jak wielkie jest zainteresowanie dla sprawy Palestyny w Londynie

może świadczyć fakt, że w ciągu jednego zaledwie dnia po oficjalnym ogłoszeniu sprawozdania Komisji Królewskiej wyczerpany został cały nakład tego sprawozdania, wydanego w formie książkowej. Orzeka się wydania nowego nakładu.

Relacja Pa'a

Londyn, 11. 7. (PAT). Reuter donosi z Jerozolimy, że od dnia ogłoszenia raportu Komisji Królewskiej, zanotowano tylko jedno zajście w Palestynie, mianowicie w piątek w Birsheba. Arabowie usiłowali zapalić ognie na znak protestu. Policja rozproszyła manifestantów przy czym znaleziono 2 bomby, z których jedna wybuchła nie wyrządzając zresztą szkód. Wysoki Komisarz Palestyny zażądał od władz syryjskich skoncentrowania wojsk francuskich na granicy, celem przeciwdziałania wkraczaniu band libańskich do Palestyny. Zaprzeczają wiadomości, jakoby policja aresztowała w Jaffie 25 osób w następstwie manifestacji.

Naczelný komitet arabski otrzymał od premiera Iraku pismo, zawiadamiające iż rząd iracki zamierza zaprotestować wobec Anglii przeciwko projektowi podziału Palestyny. Irak przeciwny jest temu rozwiązaniu i skłonny jest udzielić Arabom pomocy w dążeniu do uzyskania zadośćuczynienia ich postulatów narodowym. Ponadto komitet otrzymał zapewnienie poparcia ze strony emira Komeitu i emira Transjordan Abdullaha.

Król rumuński w Paryżu

Paryż, 11. 7. (PAT). Dziś o godz. 8 m. 40 przybył do Paryża simion-ekspressem król Karol rumuński. Na dworzec nie dopuszczono ani jednego przedstawiciela prasy. Król odjechał z dworca wprost do „Grand Hotelu” na placu Vendome.

Min. Sandler wyjechał z Moskwy

Moskwa, 11. 7. PAT. Szwedzki minister spr. zagr. Sandler opuścił Moskwę, udając się do Sztokholmu.

Węgry chcą zbrojeń po „przyjaznych rozmowach”

Budapeszt, 11. 7. (PAT). W wywiadzie z redaktorem naczelnym dziennika jugosłowiańskiego „Vreme” węgierski minister spraw zagranicznych Krnya oświadczył m. in., że Węgry pragnęłyby uzyskać równouprawnienie w dziedzinie zbrojeń po przyjaznych rozmowach. Węgry są państwem niepodległym i muszą prowadzić politykę niepodległą, podobnie jak Jugosławia Węgry postaną wiernie swym przyjacielom Włochom i Austrii, z którymi zacieśniły ostatnio swe więzy i utrzymywać będą przyjazne stosunki z Niemcami ze względu na wspólne interesy. Na temat stosunków z Małą Ententą minister oświadczył, iż istnieją jeszcze liczne sporne kwestje, lecz przy dobrej woli możliwe byłoby doprowadzenie do praktycznego rozwiązania.

„Dobre podarki” dla marynarki amerykańskiej

Waszyngton, 11. 7. PAT. Przedstawiciel departamentu marynarki oświadczył, iż marynarka amerykańska otrzyma nowe działa 16-calowe, które biją na odległość 17 i pół mil morskich. Waga jednego pocisku wynosi około 1000 kg. Pancerniki amerykańskie uzbrojone zostaną w 9 takich armat każdy.

Chile i Peru nie uznają gen. Franco

Paryż, 11. 7. PAT. Poselstwa republik Chile i Peru zaprzeczają stanowczo wiadomościom, podanym przez niektóre dzienniki jakoby rządy tych państw wszczęły rokowania z przedstawicielami gen. Franco i jakoby gotowe były uznać rząd w Burgos.

Tylko częściowy strajk w kawiarniach paryskich

Paryż, 11. 7. PAT. W strajku hotelarskim nie zaszły żadne zmiany. Strajk kelnerów w hotelach, kawiarniach i restauracjach daje się odczuwać tylko w wielkich zakładach. Kawiarnie na bulwarach na Polach Elizejskich, na placu Gwiazdy, na Montmartre, Montparnasse i w dzielnicy łacińskiej są otwarte. Otwarte są również wielkie hotele. Niektóre zakłady pracują ze zmniejszonym personelem, wystarczającym jednak dla obsługi gości. Kilka dzienników paryskich podkreśla niepowodzenie tego strajku, który, ich zdaniem był powszechnym tylko z nazwy.

„...ducha europejskiego, reprezentowanego przez Włochy i Niemcy”

Mania wielkości prasy iaszystowskiej w związku ze sprawą hiszpańską

Rzym, 11. 7. PAT. Cała prasa zajmuje się prawie wyłącznie wynikami wczorajszego posiedzenia komitetu nieinterwencji. Gayda twierdzi w „Giornale d'Italia”, że zapowiedzi prasy francuskiej i angielskiej na temat jednogłośnie odrzucenia propozycji włosko-niemieckich i rozbitcia się systemu nieinterwencji, okazały się fałszywe. Anglia przez usta lorda Plymoutha oświadczyła gotowość rozważenia nowych propozycji, a przedstawiciele Francji i Sowieci znaleźli się w odosobnieniu. Wskazuje to — zdaniem czołowego publicysty włoskiego — na „stopniowe rozjaśnianie się horyzontu politycznego i dowodzi, że czas pracuje zawsze dla dobrej sprawy, nie tylko dla zwycięstwa narodowej Hiszpanii, lecz i ducha europejskiego, reprezentowanego przez Włochy i Niemcy”. Zarazem wskazuje też to na rozbieżność w polityce Anglii i Francji. Gayda podkreśla wreszcie stanowisko grupy państw nie zainteresowanych pośrednio w konflikcie hiszpańskim, które wyraziły swe zadowolenie z powodu uratowania polityki

nieinterwencji.

Publicysta Giovanni Engely na łamach „Il Regime Fascista” pisze, że „prestiz francuski w świecie miał wczoraj zły dzień, a ambasador Corbin musiał „robić dobrą minę do złej gry”, chociaż zdawał sobie sprawę ze wzrostu realności politycznego Anglii wobec panoszenia się bolszewizmu we Francji. Kiedyż zjawi się nowa Joanna d'Arc, by uwolnić Francję z kajdanów paktu z Sowieci? — kończy Engely.

„Tribuna”, stwierdziwszy, że w Londynie podjęto dopiero prowizoryczną decyzję, i nie znaleziono jeszcze definitywnego rozwiązania, wyraża zadowolenie, że nie doszło do omawiania początkowego projektu utworzenia komisji państw neutralnych i powierzenia jej zredagowania trzeciego z rządu projektu. Zamiar taki trącił bowiem wyraźnie atmosferą Ligi Narodów. Na szczęście zagadnienie hiszpańskie nie jest omawiane nad Lemanem, a droga powiodła z Genewy przez Londyn w stronę „Burgos” — kończy pismo

Egzekutywa Syjonistyczna czyni wszystko, by nie dopuścić do wprowadzenia w czyn tej krzywdy, którą nam raport Komisji wyrządza

Wywiad „Nowego Dziennika“ z członkiem Egzekutywy Syjońskiej dr. E. Rotenstreichem

Kraków, 12 lipca.

Wardzo krótko tylko niestety zabawił w Krakowie członek Egzekutywy jerozolimskiej p. dr. F. Rotenstreich. a i ten krótki pobyt wypełniony był niemal bez reszty szeregiem konferencji i posiedzeń. Mimo to udało się jakoś wykroić z programu naszego miłego gościa pół godzinki czasu na wywiad dla „Nowego Dziennika“ o najaktualniejszej

w tej chwili sprawie — podziału Palestyny.

Tow. dr. Rotenstreich opuścił Palestynę jeszcze przed opublikowaniem raportu Komisji Królewskiej, nie mógł więc zaobserwować bezpośrednio nastrojów jiszwu. Pozostaje jednak w stałym kontakcie z Egzekutywą tak, że jest doskonale poinformowany o nastrojach i sytuacji.

by czuli za sobą zwarty front państw arabskich. Sytuacja jednak jest taka, że państwa arabskie znajdują się obecnie w zupełnie innym położeniu, aniżeli podczas ostatnich rozruchów. Syria ma tyle własnych kłopotów i trudności w związku z organizacją wewnętrzną swego państwa po uzyskaniu niepodległości, poza tym tak dalece absorbuje ją walka o Sandżak Aleksandrety, że nie może myśleć nawet o udzieleniu pomocy Arabom palestyńskim. Zresztą, wchodzą w grę także momenty natury gospodarczej. Syria zbyt jest zainteresowana w rozwoju swego eksportu do Palestyny, by mogła sobie pozwolić na jakiegokolwiek awantury polityczne. Chrześcijański Libanon zajmu-

Raport był niespodzianką

— Jiszuw przyjął sprawozdanie Komisji Królewskiej z dużym rozgoryczeniem — mówi nasz interlokutor. — Boleśnie uderzyły jiszwu szczególnie: groźba utraty Jerozolimy, Negewu, Daganii, koncesji Rutenberga, a nadto krzywdzący-haracz, który ma być wpłacony na rzecz państwa arabskiego. Raport Komisji Królewskiej w jego obecnym brzmieniu był niespodzianką nawet dla kierownictwa syjonistycznego. Gubiono się w domysłach i dowolnych kombinacjach, — istotne szczegóły były nieznanne. W toku rozmów z rządem angielskim prof. Weizmann kategorycznie zażądał przedłożenia mu tekstu rapor-

tu, spotkał się jednak ze strony ministra kolonii ze stanowczą odmową. Ormsby Gore tłumaczył się, że nie zaznajomił z treścią raportu najbardziej wpływowych mężów stanu, choć tego żądali, nie jest bowiem zwyczajem, by rząd wydawał swoje uchwały i raporty komukolwiek, zanim przedkłada je parlamentowi. Potrzebna byłaby na to specjalna uchwała gabinetu. A minister wątpił, czy gabinet wyrazi zgodę... Dlatego też raport Komisji Królewskiej sprawił właśnie tak bolesną niespodziankę. Był do ostatniej chwili nieznanym...

Sprawa Jerozolimy będzie mogła być jeszcze przedmiotem dyskusji

— Czy można się spodziewać jakichkolwiek zmian na korzyść po zapowiedzianej dyskusji w parlamencie?

— Są w parlamencie jednostki bardzo wybitne które wypowiadają się w sposób bardzo stanowczy przeciwko podziałowi Palestyny. Do nich należy w pierwszym rzędzie b. minister kolonii i jeden z najwybitniejszych polityków angielskich Winston Churchill. Dyskusja w parlamencie zapowiedziana jest na koniec lipca. Przebiegu jej nie można przewidzieć, choć spodziewać się można, że na ogół przybierze ona dla nas korzystny obrót. — Trzeba pamiętać jednak, że Arabowie też nie spoczywają, starając się zdobyć przyjaciół

wśród członków parlamentu.

— Czy stanowisko rządu w sprawie raportu Komisji Królewskiej jest nieodwołalne?

— W deklaracji swej, założonej do raportu, rząd powiada, że na ogół zgadza się z zaleceniami Komisji Królewskiej. To znaczy, że niektórych zaleceń nie podziela. O ile mi wiadomo, minister Ormsby Gore, z którym ostatnio konferował prof. Weizmann w ubiegłą środę, miał zapewnić, że o szczegółach będzie jeszcze można mówić. W szczególności

sprawa Jerozolimy będzie jeszcze mogła być przedmiotem dyskusji.

Liga Narodów --- Stany Zjednoczone

— W jakiej mierze liczyć można na pomoc z zewnątrz, przede wszystkim na terenie amerykańskim i genewskim?

— Jeśli chodzi o Komisję Mandatową, to jak wiadomo, do jej kompetencji należy jedynie rozpatrywanie rocznych sprawozdań władzy mandatowej. Sprawozdanie Komisji Królewskiej zatem nie podpada pod jej kompetencje. Tylko Rada Ligi Narodów może Komisji Mandatowej przyznać pełnomocnictwo do zajęcia się sprawozdaniem Komisji Królewskiej. Ale nawet życzliwe stanowisko Komisji Mandatowej nie jest jeszcze decydujące. Doświadczenie uczy nas, że nie zawsze stanowisko Rady Ligi pokrywa się ze stanowiskiem Komisji Mandatowej. Wiadomo na przykład, że w sprawie syryjskiej Komisja Mandatowa zajęła stanowisko sprzeczne ze stanowiskiem rządu francuskiego, a mimo to Rada Ligi Narodów jednomyślnie uchwaliła wniosek przedstawiciela Francji.

Co się tyczy Ameryki, mogę stwierdzić, że ze strony rządu stanów Zjednoczonych była interwencja na naszą korzyść w Londynie. Czy będzie w dalszym ciągu wielki nacisk Ameryki w kierunku uwzględnienia naszych żądań, to zszedł jest od tego, czy dojdzie do

utworzenia jednolitego frontu żydowskiego w Ameryce, w sprawie

palestyńskiej.

Niestety, rzecz ma się w ten sposób, że niektóre sfery zasymilowanego żydostwa amerykańskiego boją się po prostu państwa żydowskiego. Pewne kłopoty istnieją także z naszymi niesyjonistycznymi partnerami amerykańskimi w Agencji Żydowskiej, którzy też wysuwają pewne „wątpliwości“. Nie jest wykluczonym, że za cenę utrzymania jednolitego frontu żydostwa amerykańskiego, Organizacja Syjonistyczna będzie musiała zgodzić się na utworzenie Egzekutywy złożonej w 50 procent z niesyjonistów. Żąda tego Felix Warburg, stawiając to jako warunek przyjęcia na Council Agencji Żydowskiej w Zurychu.

Sytuacja w świecie arabskim

— Czy Pan Doktor jest poinformowany, jak zareagował świat arabski na ogłoszenie raportu Komisji Królewskiej i czy w związku z tym zanosi się na niepokoje w kraju?

— Ostatnie rozruchy, strajk i terror tak dalece wyniszczyły gospodarczo Arabów palestyńskich, że nie ma mowy o tym, by mogli oni podjąć jakąkolwiek akcję bezpośrednią. Arabowie palestyńscy są zupełnie wyczerpani. Znaczenie polityczne miałoby tylko wtedy, gdy-

JEDYNA DROGA DO SZCZĘŚCIA
prowadzi przez los z kolektury
BRACIA SAFIER, Kraków Rynek Gl. 6.

je stanowisko wybitnie prożydowskie, rozumiejąc dobrze, że bez dobrego sąsiada nie-muzułmańskiego republika Libanonu nie ostoi się w morzu państw muzułmańskich. Jeśli chodzi o Irak, to państwo to, które przed rokiem było niejako centralą pomocy politycznej dla Arabów palestyńskich, w tym roku zająć musi stanowisko najzupełniej bierne, już to z powodu nastawienia antypanarabskiego, już też wskutek tego, że jest gospodarczo zainteresowany w utrzymaniu dobrych stosunków z Żydami.

Znaczenie polityczne Saudii jest w tej chwili w świecie arabskim bardzo małe, z powodu ciężkiej choroby Ibn Sauda. Zachodzi nawet możliwość, że z chwilą śmierci swego władcy, Saudia jako państwo rozpadnie się.

Emir Transjordanii Abdallah zainteresowany jest bezpośrednio w powstaniu państwa arabskiego i przyłączeniu części Palestyny zachodniej do Transjordanii. Będzie więc siłą rzeczy tłumił wszelki odruch buntu arabskiego. Także rząd palestyński nie dopuści do żadnych wykroczeń arabskich. Jakikolwiek więc będzie los Palestyny, można być pewnym, że do rozruchów nie dojdzie. Skończy się na proteście.

Co powie XX Kongres?

— Jakie stanowisko, zdaniem Pana Doktora, zajmie XX-ty Kongres?

— Nie przypuszczam — oświadcza dr Rotenstreich — by Kongres miał się rozbić z powodu krzywdzącej uchwały rządu angielskiego. Sądzę, że Kongres uchwali jednomyślną rezolucję, ostro protestującą przeciwko podziałowi i wyłoni delegację, która przedstawi stanowisko i żądania Kongresu Lidze Narodów. Czy delegacja ta zjawi się również w Londynie, oraz czy wystąpi w Waszyngtonie wobec trzeciego naszego partnera, tego przewidzieć nie można. W każdym razie mogę stwierdzić, że

Egzekutywa Syjonistyczna uczyni wszystko, aby nie dopuścić do wprowadzenia w życie tej krzywdy, jaką nam raport Komisji Królewskiej wyrządził.

Niezależnie od naszych żądań terytorialnych wysuwamy jako jeden z głównych postulatów, by w czasie przejściowym kontrola nad imigracją odebrana została władzy mandatowej i oddana Żydom, którzy sprawować ją będą w uwzględnieniu zdolności absorbcyjnej kraju.

Możliwości gospodarcze przyszłego Państwa Żydowskiego

Pod koniec rozmowy poruszamy jeszcze problemy pozostające w najściślejszym związku z resortem p. dra Rotenstreicha w Egzekutywie. Chodzi o gospodarcze możliwości przyszłego Państwa Żydowskiego. Dr Rotenstreich oświadcza:

— Trudno w tej chwili przewidzieć, jaka będzie chłonność gospodarcza Palestyny dla nowej imigracji. Dużo zależy będzie od wpływu kapitałów żydowskich, od polityki umów handlowych z różnymi krajami, od mądrej polityki celnej. Przy polityce gospodarczej, która nie pójdzie po linii autarkizmu, ale obrony interesów gospodarczych kraju, można znaleźć pracę w przemyśle i rolnictwie na 40 do 50.000 nowych imigrantów rocznie. Przy polityce celnej, która stać będzie na stanowisku umów kompensacyjnych i wyrównania bilansów handlowych, mogłoby w ciągu dwóch najbliższych lat znaleźć możliwość pracy w Palestynie

150.000 nowych imigrantów bez doprowadzania do zwyżki cen w kraju.

Ponadto musimy zrozumieć, że stajemy się narodem morskim w pełni tego słowa znaczeniu, skoro znaczna część wybrzeża palestyńskiego znajdzie się w naszych rękach. Musimy wykończyć port w Tel Awiwie, musimy pójść na morze i na morzu znaleźć pracę dla tysięcy Żydów. Poza tym, nie znamy jeszcze wcale bogactw naturalnych kraju. Dopiero niedawno departament mój powołał do życia instytut technologiczny i geologiczny, którego zadaniem będzie podjęcie próby rozwiązania problemów geologicznych i surowcowych w Palestynie. Kto wie, czy i tu nie znajdzie się możliwość stworzenia nowych placówek pracy. Zdaniem moim, na przestrzeni przyznanej nam obecnie, jest miejsce dla dwóch i pół miliona Żydów. Osiedlenie takiej liczby zależy będzie pod polityki fiskalnej na naszym terytorium, oraz od tego, w jakiej mierze żydostwo światowe poprze nas w budowaniu fundamentów tego małego państwa — o ile nam zostanie narzucone — kończy p. dr Rotenstreich swe cenne i interesujące uwagi.

D. L.

List papieża do „bolszewicko-żydowskiej“ Francji

Lisieux, 11. 7. PAT. Przez całą noc miasto było wspaniale iluminowane. Kawiarnie i hotele oraz restauracje były otwarte przez całą noc. Do Lisieux przybywają tysiące pielgrzymów. Od północy 80 księży odprawiało msze święte, udzielając wiernym komunii. Uroczystego poświęcenia bazyliki dokonał dziś rano legat papieski a latere sekretarz stanu kardynał Pacelli. Odczytał on list papieski, który stwierdza m. in., iż zrzuceniem Opatrzności poświę-

cenie bazyliki następuje w epoce, w której wiele narodów kierowanych interesami przyziemnymi znajduje się w poważnym konflikcie. List pasterski zaznacza dalej, że nie tylko synowie Francji wzięli udział w budowie tej bazyliki, lecz również wierni ze wszystkich zakątków świata. Papież wyraża życzenie, aby świątynia ta w dalszym ciągu przyciągała modły całego świata i przyczyniła się w ten sposób do zgody i jedności między narodami.

Japonia boi się o Chiny północne

Tokio, 11. 7. PAT. Kola japońskie są bardzo zaniepokojone możliwymi oddźwiękami wydarzeń w Chinach północnych. Sądzą, iż trudno będzie osiągnąć kompromis z władzami chińskimi, gdyż wszelki kompromis równoznaczny byłby z utratą prestiżu, co wzmocniłoby agresywność chińską i mogłoby wywołać poważne echa w Mandżukuo, a nawet w Kore. Te same kola wątpią, by sprawa mogła być obecnie zlokalizowana pomimo wysiłków japońskich w tym kierunku. Zdaniem niektórych, wszyscy obywatele japońscy powinni opuścić Chiny środkowe i południowe, aby nie trzeba było ich ochraniać, a wszystkie wojska japońskie skoncentrować dla obrony Chin północnych.

Pesymizm w Japonii

Tokio, 11. 7. PAT. Po posiedzeniu rady ministrów, premier ks. Konoye udał się do rezydencji cesarza w Hayama. Kola dobrze poinformowane są nastrojone bardzo pesymistycznie.

Tokio, 11. 7. PAT. Według ostatnich doniesień z Pekinu, wszczęto tam rokowania w celu znalezienia kompromisu. Japońskie kola dyplomatyczne mają jeszcze nadzieję, iż uda się pokojowo rozwiązać konflikt. Sądzą tu, że gen. Sung Cze Juan, przewodniczący rady politycznej prowincji Hopen i Czahar oraz chińskie władze lokalne skłonne są ograniczyć incydent. Zdaniem tych kół, marszałek Czang Kai Szek pragnąłby ściągnąć swe wojska do Chin północnych, po czym dopiero starałby się o wszczęcie rokowań z Japonią. Władze japońskie uczynią wszystko dla załatwienia konfliktu na miejscu.

Rokowania japońsko-chińskie w impasie

Tokio, 11. 7. PAT. Ministerstwo wojny ogłosiło komunikat, w którym podaje, że wojska chińskie z Si-Yuan koncentrują się w Papao-Czang, linia kolejowa Pekin Tiensin została zamknięta, rokowania chińsko-japońskie w

Pekinie znalazły się w impasie. Chińczycy nie zamierzają wcale opuścić zajmowanych obecnie pozycji i że nie ma żadnej możliwości znalezienia kompromisu, ponieważ wszyscy oficerowie 27 armii chińskiej są bardzo wrogo usposobieni do Japonii.

Chiny protestują i nie chcą kompromisu

Szanghaj, 11. 7. Z Nankinu donoszą, że chiński minister spr. zagr. złożył na ręce charge d'affaires japońskiego Hidaka protest z powodu ostatnich wydarzeń w Chinach północnych. Hidaka odpowiedział, iż protest ten jest nie do przyjęcia, ponieważ nie zgodny jest z faktami.

Tokio, 11. 7. PAT. Agencja Domei donosi z Hankou, że marszałek Czang-Kai-Szek przesłał burmistrzowi Pekinu i gen. Feng-Si-Hanowi dowódcy 37 dywizji 29 armii instrukcje, aby odrzucili wszelkie warunki kompromisowe. nie ustępowali ani jednego cala ziemi i nie liczyli się z ofiarą w ludziach

Straty japońskie

Tokio, 11. 7. PAT. Ministerstwo wojny ogłosiło dziś rano, że straty japońskie podczas walk wczorajszych, wynoszą: 6 żołnierzy zabitych, 9 żołnierzy i 1 porucznik armii.

Tokio, 11. 7. PAT. Cesarz mianował naczelnym dowódcą garnizonów japońskich w Chinach północnych gen. por. Kiyoshi Katsuki, który odleciał już do Pekinu.

Brema, 11. 7. PAT. W porcie tutejszym zdarzył się wojenny okręt holenderski „Lies“ ze statkiem niemieckim „Gauss“. Okręt holenderski doznał poważnych uszkodzeń.

Posiedzenie Rady Partyjnej

Przez cały dzień wczorajszy obradowała w sali Z. D. A. Rada Partyjna Org. Syjonistycznej Małopolski Zach. i Śląska, poświęcona w głównej mierze sprawozdaniu Komisji Królewskiej. Obrady toczyły się w nastroju uroczystej powagi. Zagaił obrady prezes Egzekutywy dr Chaim Hilfstein, poczem dokonano wyboru prezydium, w skład którego weszli:

Dr Schenkel (Tarnów) — przewodniczący, Dr Menderer (Tarnów) i Dr Stammler (Nowy Targ) wiceprzewodniczący. Obejmując przewodnictwo Dr Schenkel podał szereg doniosłość przełomowej chwili, jaką przeżywamy i wezwał członków Rady, aby ze szczególną powagą i odpowiedzialnością rozpatrywali problemy, omawiane w toku posiedzenia.

Wyczerpujący referat na temat sprawozdania Komisji Królewskiej wygłosił wiceprezes A. C. Dr Ignacy Schwarzbart, który wywody swoje ilustrował na specjalnie sporządzonych mapach.

Referent wskazał na krzywdzące w najwyższym stopniu naród żydowski postanowienia Komisji Królewskiej i zapowiedział zdecydowaną walkę Org. Syjonistycznej przeciwko podziałowi Palestyny.

W godzinach popołudniowych toczyła się dyskusja, przy czem poruszono również wewnętrzne sprawy organizacji.

Polak rozpoczyna zbiórkę na rzecz Żydów brzeskich

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 11. 7. (A) Wielką sensację w Kazimierzu nad Wisłą wywołał fakt, że znany przedsiębiorca budowlany z Lublina p. Pawłowski po przyjeździe do pensjonatu w Kazimierzu rozpoczął zbiórkę na pensjonacie „Ostoja“ na rzecz Żydów brzeskich. P. Pawłowski utworzył listę składek kwotą zł. 15.

Ze zbożnej działalności przewodcy kombatanów

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 11. 7. (A) Duże wrażenie w Warszawie wywołała wiadomość, że wczoraj wieczorem odbył się w lokalu Zjednoczenia asymilacyjnego (jest to organizacja, która grupuje wszystkich asymilantów warszawskich), sąd partyjny nad osobą prezesa Związku Żydów Uczestników Walk o Niepodległość Polski Leonem Bregmanem. P. Bregmanowi zarzuca się, że jako skarbnik zabrał kilkadziesiąt tysięcy złotych. Mimo, że rodzina Leona Bregmanna pokryła wszystkie braki postanowiło Zjednoczenie zawiesić go w prawach członkowskich.

Dyrektor warszawskiej Giełdy Mięśnej dymisjonowany

Warszawa, 11. 7. (A) Wielką sensację wywołała w Warszawie wiadomość o dymisji długoletniego dyrektora Giełdy Mięśnej w Warszawie Jana Bulhaka. Dymisja Bulhaka stoi w związku z jego niefortunną interwencją podatkową na rzecz kilku hurtowników. Natychmiast zebrała się rada Giełdy Mięśnej, która dymisję przyjęła. Oznacza to całkowitą zmianę polityki aprowizacyjnej w Warszawie.

Konferencja Ciano-Drummond

Rzym, 11. 7. PAT. Minister spraw zagr. Ciano przyjął wczoraj w południe ambasadora brytyjskiego sir Ericka Drummonda i odbył z nim dłuższą konferencję na temat taktycznej strony wykonania decyzji, powziętych w Londynie, a przede wszystkim w sprawie wynalezienia nowej formy, uzgadniającej propozycje francuskie i angielskie z kontrpropozycjami włoską i niemiecką z dnia 2-go bieżącego miesiąca.

Wybuch na pokładzie kontrtorpedowca

Lima, 11. 7. (PAT). W porcie Callao nastąpił wybuch na pokładzie kontrtorpedowca „Uillar“. 3-ch oficerów zostało zabitych, a kilku marynarzy odniosło rany.

ZYCIE POLITYCZNE

Zatarg o Wawel

O nowej fazie konfliktu wawelskiego pisze „Gazeta Polska“ m. in.:

„Sprawa ta zatłwiona więc nie została. Pycha krakowskiego dygnitarza, mimo usiłowań podjętych przez przedstawiciela Stolicy Apostolskiej ks. nuncjusza mgr. Cortesi nie ugięła się ani przed Majestatem Rzeczypospolitej, ani przed zgodnym oburzeniem całego kraju.

Czyżby powodem tego zaślepionego uporu miałyby być umiar i dyskrecja z jakim opinia publiczna odniosła się do prowadzonych pertraktacji i nadzieja ks. biskupa Sapięhy, że odwołanie należnej ekspiacji spowoduje zapomnienie sprawy.

Rozumowanie takie jest bardzo niebezpieczne. Błędny jest przypuszczenie, iż oburzenie opinii społecznej zmalało, błędne są również rachuby, że sprawa może ulec zapomnieniu.

Postępowanie ks. biskupa Sapięhy jest niewątpliwie wynikiem jego indywidualnego charakteru. Jednak ze względu na wysoką godność, którą on piastuje, sprawa ta nie pozbawiona jest zasadniczego znaczenia. Upór, z jakim metropolita krakowski trwa przy swoim postępowaniu, odbiera jej charakter wyłącznie personalny. Sprawa personalna zaczyna być merytoryczna. Dodaje to powagi sytuacji. Struna jest bardzo napięta i nie wolno nam tego ukrywać. Jaki cel w napinaniu struny posiada ks. Sapięha orzec trudno. Że nie leży to ani w interesie Kościoła ani w interesie Rzeczypospolitej — to pewne“.

Niektóre pisma wskazują, że po zbadaniu nowej krypty, co odbyło się w ub. tygodniu nie wydano żadnego komunikatu. Prof. Szyszko-Bohusza nie było. Nie doszło zatem do spotkania dwóch artystów sen. Jastrzębowski i prof. Szyszko Bohusza, którzy, jak mówią dość zasadniczo różnili się w ocenie artystycznych kwestyj, związanych z kryptą w wieży Srebrnych Dzwonów. Te różnice zdań i związane z nimi akcje obu artystów odegrały podobno przy powstaniu zatargu pewną rolę.

„Kurier Poznański“ pisze: „Wszystko razem wzięwszy przedstawia się obserwatorowi nie wtajemniczonymu w zakulisowy przebieg sprawy, w sposób zawily, wynagajający wyjaśnienia, by można się było zorientować w tym, co się stało i należycie się ustosunkować do dalszego rozwoju wypadków“.

Zwątpienie w OZON.

„Czas“, pisząc o dekompozycji stronnictw w Polsce poświęca następujące uwagi Ozonowi:

Powstał wprawdzie w międzyczasie Obóz Zjednoczenia Narodowego. Pisano o nim wiele. Początkowy entuzjazm zamieniał się stopniowo w coraz to ostrzejszą krytykę. Miejsce nadziei coraz częściej zajmuje zwątpienie. To trzeba z całym obiektywizmem stwierdzić. Ale stwierdzając to, trzeba dodać, że tak jak początkowy entuzjazm i początkowe nadzieje były przesadzone, tak samo gruba przesada cechuje zarówno dzisiejsze krytyki jak dzisiejsze zwątpienie. O. Z. N. dotychczas dzieła konsolidacji narodowej nie posunął naprzód. Nie zdołał nawet doprowadzić do uporządkowania stosunków wewnątrz dawnego obozu pomajowego. Byłoby jednak rzeczą i przedwczesną i lekkomyślną, by na tej akcji opartej na zdrowym i jedynie słusznym programie stawiać krzyżyk.

I to jest stan najgorszy, jaki można sobie wyobrazić, stan, który nikomu żadnej korzyści nie przynosi. Bezsensowna jest radość opozycji z powodu niepowodzeń O. Z. N., bo traci w ten sposób partnera, z którym mogłaby się porozumieć, będąc sama zbyt słabą, by wskoczyć na jego miejsce, bezsensowne są tak samo radosne pokrzykiwania niektórych prorządowych dzienników, gdy obserwują objawy dekompozycji u opozycji, bo to uniemożliwia wszelkie z nią porozumienie.

Będzie ono możliwe wtedy, gdy z obecnego chaosu wyłonią się dobrze zorganizowane stronnictwa polityczne z odpowiedzialnymi przywódcami na czele. Wówczas konsolidacja stanie się rzeczą ośmiętną a nawet łatwą“.

PRZEGLĄD PRASY

Kaden powinien odpowiedzieć

Kiedy ukazała się wiadomość, że Juliusz Kaden Bandrowski jest założycielem nowego Towarzystwa Polsko - Niemieckiego, przypomnieliśmy, pierwi w prasie żydowskiej, mowę Kadena Bandrowskiego z r. 1933. Wówczas, bezpośrednio po spaleniu ksiązek w Niemczech Kaden Bandrowski jako Europejczyk protestował przeciwko barbarzyństwu hitlerowców. Obecnie „Dziennik Poranny“ wzywa Kadena Bandrowskiego, by wyjaśnił swoje stanowisko:

Istotnie trudno jest pogodzić to oświadczenie sprzed lat czterech z obecnymi zabiegami Kadena - Bandrowskiego i zorganizowania zbliżenia kulturalnego z tymi samymi hitlerowskimi Niemcami. Niewątpliwie poglądy Kadena na sprawy kultury w Trzeciej Rzeszy musiały ulec zmianie. Dziś widocznie innymi oczami patrzy Kaden na rzeczywistość hitlerowską, niż dawniej. Ale, mając w swym dorobku publicznym takie wystąpienie jak wyżej cytowane wobec palenia ksiąg na placach Berlina, nie może bez publicznego wyjaśnienia ewolucji swych poglądów występować w roli założyciela „Towarzystwa Polsko - Niemieckiego“.

Pisarz jest człowiekiem publicznym. Zmiana poglądów czy przekonań nie jest jego prywatną własnością. Powinien ją publicznie wyjaśnić, uzasadnić, umotywić. To jest jego obowiązek. Obowiązek powieściopisarza i publicysty czynnego na polu pracy kulturalnej. Spełnienia tego elementarnego obowiązku oczekujemy od Kadena. Gdyby tego zaniedbał, dowiódłby, że lekceważy nie tylko opinię o sobie, ale i własne przekonania. Ale tej ewentualności nie chcemy nawet przypuszczać. Jesteśmy przekonani, że Kaden odpowie i że na odpowiedź swoją nie każe długo czekać.

Czy Kaden Bandrowski spełni ten postulat? Jeśli to uczyni, rozwinię się napewno bardzo interesująca dyskusja i usłyszymy niezwykłą

spowiedź pisarza, który w ciągu czterech lat tak gruntownie przewartościował swoje wartości.

Watykan --- Francja

Sensacją polityczną, zresztą skrupulatnie przemilczaną przez dużą część prasy polskiej jest wizyta legata papieskiego, kardynała Pacelli w Paryżu. Kardynał Pacelli był przez rząd Frontu Ludowego przyjmowany z honorami należnymi głowom państw, a sama wizyta wywarła silne wrażenie. Korespondent „Gazety Polskiej“ ocenia ją następująco:

Należy podkreślić, że opinia Francji bez różnicy wyznań i zapartywan politycznych odniosła się z głębokim uznaniem do wizyty legata papieskiego, kardynała Pacelli. Przypomnieć należy, że są to pierwsze odwiedziny legata papieskiego od lat przeszło 100. Po pierwszych wczorajszych, dość konwencjonalnych komentarzach, obecnie w prasie francuskiej przejawiają się tendencje, aby nadać tej inicjatywie Watykanu charakter wybitnie polityczny. Według dziennika „L'Aube“, o lewicowo katolickim nastawieniu, przyjazd kardynała Pacelli miałby być zarazem manifestacją przeciw antykatolickiej akcji Rzeszy i przeciw włoskiej interwencji w Hiszpanii, zwłaszcza w katolickim kraju baskijskim.

Wizyta legata papieskiego w „bezbożniczej“, „czerwonej“ i „zgnilej“ Francji — jak się często Francję w niektórych pismach polskich nazywa — we Francji Frontu Ludowego, to nibylejaki kłopot dla endeków. Dzień w dzień pisze się, że Francja jest czerwona, masonska i wychwala się pod niebiosa Trzecią Rzeszę i włosko-niemiecką interwencję w Hiszpanii, a tu naraz — odwiedziny najwyższego przedstawiciela Watykanu w masonskiej Francji dla podkreślenia solidarności z demokracjami Zachodu i demonstracji przeciw dyktatorom. Czy można się dziwić, że o tej wizycie — cicho w prasie polskiej. (Fib)

Dziś wielkie zgromadzenie żydostwa bielsko-bialskiego z udziałem posta Dra E. Sommersteina

WIELKIE ZGROMADZENIE ŻYDOSTWA BIELSKO-BIALSKIEGO z udziałem posta na Sejm R. P. dra E. Sommersteina odbędzie się staraniem org. syjon. Haszachar w dniu dzisiejszym tj. w ponie-

dzialek 12 bm. o godz. 20.45 w sali Strzelnicy. Bilet w cenie 0.49, 0.99, 1.99 do nabycia w sekr. Haszacharu, Bielsko Kolejowa 19, tel. 23-45.

We Francji wierzą jeszcze w możliwość nieinterwencji

Opinia „Le Temps“

Paryż, 11. 7. PAT. Nawiązując do piątkowych deklaracji ambasadora francuskiego w Londynie, Corbin, „Le Temps“ zaznacza w artykule wstępnym, że deklaracje te bynajmniej nie wykluczają możliwości zawarcia słusznego i rozsądnego układu. Nawet gdyby żaden nowy fakt nie zmienił sytuacji, istniejącej obecnie na granicy hiszpańsko - portugalskiej i gdyby działalność kontrolerów międzynarodowych na granicy francusko-hiszpańskiej została zawieszona z początkiem przyszłego tygodnia, to nie oznacza to bynajmniej, że zostałaby ona zniesiona. Kontrolerzy międzynarodowi na granicy francusko - hiszpańskiej znaleźliby się w takiej samej sytuacji, w jakiej znajdują się od trzech dni kontrolerzy brytyjscy na grani-

cy hiszpańsko - portugalskiej. Nadzór stalby się z powrotem efektywny, skoro tylko zostałoby osiągnięte porozumienie w tej sprawie. Dziennik wyraża następnie przekonanie, iż zarówno Niemcy jak Włochy zdają sobie sprawę z realnego znaczenia francuskiej deklaracji, a mianowicie, iż pozostawia ona otwartą drogę do rokowań. „Temps“ twierdzi, że skoro rząd brytyjski przyjął powierzona mu misję, to uczynił to dlatego, iż widzi szanse porozumienia zarówno co do możliwości reorganizacji kontroli morskiej i wprowadzenia integralnej kontroli lądowej jak i co do przyznania Walencji i Salamance praw stron prowadzących wojnę. Prawa te byłyby ograniczone wyłącznie do obu rządów hiszpańskich

Żądania Żydów i Arabów w raporcie Komisji Królewskiej

Ostra krytyka rządu i muftiego Jerozolimy

Londyn, 11. 7. ZAT. W zakończeniu drugiej części sprawozdania („wykonanie mandatu“) Komisja Królewska analizuje roszczenia żydowskie i arabskie w zakresie głównych elementów problemu palestyńskiego.

Wowody Komisji są następujące:

POWSTANIE ARABSKIE I GŁÓWNE JEGO PRZYCZYNY.

Główne przyczyny rozruchów lub (jak my sądzimy) powstania w roku 1936 są następujące: po pierwsze arabskie dążenie do niepodległości, po wtóre ich sprzeciw wobec Żydowskiej Siedziby Narodowej spotęgowany obawą żydowskiego panowania. Do przyczyn, które przyczyniły się do rozruchów należą: wrazenie, jakie na opinii arabskiej wywarło zdobycie niepodległości przez Irak, Transjordanie, Egipt, Syrię i Liban; Szybki wpływ żydowskich imigrantów z Europy Środkowej i Wschodniej; nierówne szanse Arabów i Żydów w obronie tej sprawy przed rządem angielskim i opinią publiczną; wzrost nieufności arabskiej; troska Arabów na skutek ciągłych zakupów ziemi przez Żydów; intensywny charakter i „modernizm“ żydowskiego nacjonalizmu; wreszcie ogólny stan niepewności i spotęgowany dwuznacznością niektórych określeń mandatu w zakresie celów końcowych władzy mandatowej. Niepewność ta spotęgowała bardziej jeszcze wszystkie trudności w szczególności zaś

a) stymulowała pragnienie Żydów rozszerzenia i skonsolidowania żydowskich pozycji w Palestynie w jak najszybszym terminie,

b) umożliwiła Arabom interpretowanie kompromisowej polityki rządu palestyńskiego i pełen tym patii stosunek niektórych urzędników (względem Arabów) w tym sensie, że stanowczość brytyjska w realizacji deklaracji Balfoura nie jest szczerą.

ARABOWIE CZERPALI KORZYŚCI Z ŻYDOWSKIEJ IMIGRACJI.

Stwierdziliśmy, że aczkolwiek Arabowie czerpali z ogólnego rozwoju kraju w wyniku imigracji żydowskiej, to jednak nie wpływało to w sposób pojednawczy na Arabów. Przeciwnie, poprawa sytuacji gospodarczej wydawała im się pogorszeniem sytuacji politycznej.

KOMPROMISOWA POLITYKA RZĄDU.

Rząd palestyński w nader ciężkich warunkach usiłował wywiązać się z sprzecznych zobowiązań mandatowych przez „zachowania równowagi“ między Żydami a Arabami. Ciągłe próby pojednawcze raz w tym, raz w innym kierunku tylko pogarszały sytuację, a wszystko stało się na narowym punkcie. Od pierwszej chwili administracja palestyńska zmuszona była borykać się z niezwykle trudnościami. Poczynania rządu celem zachowania spokoju i praworządności nie były skuteczne.

RZĄD NIE SPEŁNIŁ SWEGO ELEMENTARNEGO OBOWIĄZKU.

Rząd nie wywiązał się z elementarnego obowiązku zachowania spokoju publicznego. Próby przeciwdziałania przechodzeniu gruntów arabskich w ręce żydowskie okazały się nieskuteczne. W górach nie ma więcej miejsca dla dalszych żyd. osiedli. Na równinach są one możliwe tylko w ograniczonym zakresie. Elektrownia Ruttenberga nad Jordanem przeszkodziła rozwojowi robót irygacyjnych wzdłuż Jordanu. Poczyniono wielkie wysiłki, aby naprawić sytuację fellachów, lecz da się to osiągnąć jedynie na drodze wieloletniej pracy i podniesienia oświaty.

POLITYKA IMIGRACYJNA NIKOGO NIE ZADOWOLIŁA.

Co się tyczy imigracji mandat w pełni był wykonywany, lecz próby regulowania imigracji były niezadawalające i nie do przyjęcia zarówno dla Arabów jak i dla Żydów. Próbom tym towarzyszyły niweczne zmiany w liczbach imigrantów.

ARABSKIE PRETENSJE I OPINIA KOMISJI.

Na ogół pretensje arabskie streszczają się do u-

sunięcia z mandatu wszystkiego co on przyrzeka, z czego wynikają następujące konkretne pretensje: a) brak rozwoju instytucji autonomicznych, b) zdobycie gruntów przez Żydów, c) żydowska imigracja, d) wprowadzenie języka angielskiego i hebrajskiego jako języka urzędowego, e) zatrudnianie angielskich i żydowskich urzędników i niedopuszczanie Arabów do wyższych stanowisk, f) utworzenie licznej kategorii bezrolnych Arabów i odmowa zatrudnienia robotników arabskich przez Żydów, g) niedostateczne fundusze na arabskie cele oświatowe.

W RAMACH MANDATU WIĘKSZOŚĆ PRETENSJI ARABSKICH NIE MA UZASADNIENIA.

Aczkolwiek sądzimy, że pretensje Arabów są szczerze odczuwane, uważamy jednak, że przeważnie nie mogą one być uznane w ramach mandatu jako uzasadnione, to też nie jesteśmy powołani do formułowania zaleceń w tym zakresie. Możemy poczynić sugestie tylko co do ostatniego żądania. Należy znacznie zwiększyć fundusze na arabskie cele oświatowe, szczególnie na wiejskie szkoły rolnicze. Pozycja ta powinna zajmować drugie miejsce po wydatkach na cele bezpieczeństwa. Postawa urzędników arabskich wyklucza rozszerzenie ich udziału na wyższych stanowiskach administracyjnych oraz sądownictwie. W specjalnych warunkach palestyńskich pod reżimem mandatowym nie jest możliwy rozwój instytucji samorządowych.

ROSZCZENIA ŻYDOWSKIE I OPINIA KOMISJI

Główne pretensje Żydów są następujące:

a) utrudnianie tworzenia Żydowskiej Siedziby Narodowej przez powolne działanie w sytuacjach, które wymagają stanowczego działania.

Sądzimy, że oprócz ogólnych zobowiązań względem Arabów przyczyną współdziałającą przy zwlekaniu jest zbyt dalekoidąca centralizacja i brak koordynacji między sekretariatem rządowym a poszczególnymi departamentami i władzami okręgowymi. Zalecamy decentralizację. Generalny sekretarz nie powinien być jedynym pośrednikiem między wszystkimi urzędami a Wysokim Komisarzem.

b) Urzędnicy ujawniają tendencje „proarabskie“ i zaniedbują wykonania mandatu.

Zalecamy jak najstaranniejszy dobór brytyjskich urzędników oraz specjalne przeszkolenie. Normalny termin służby w Palestynie nie powinien być krótszy niż siedem lat. Co się tyczy arabskich urzędników, to memoriały przedkładane przez nich podczas „rozruchów“ (cudzysłów w tekście Komisji. — Red.) rządowi oraz przy zdobywaniu miarodajnych informacji usprawiedliwiają zalecenie, aby mianować brytyjskich komisarzy okręgowych.

Rząd był ściśle bezstronny, lecz to nie przyczyniło się do polepszenia stosunków między obydwojema narodami. Nie wolno się wahać przed usunięciem jakiegokolwiek urzędnika, który okazał się nielojalny.

c) wielkie opóźnienie w procesach cywilnych;

mała skuteczność procedury karnej Ilustrowana przykładem, że w roku 1936 zamordowano 80 Żydów, lecz żadnego zabójcę nie ukarano.

Sądzimy, iż przewlekła procedura sądowa jest po części wynikiem przepisu mandatowego o 3-ciu językach urzędowych i 3-ech zespołach świąt obowiązujących (tu następują niektóre zalecenia w sprawie reformy sądownictwa).

d) tolerancja, jaką rząd ujawnił wobec działalności wyrotowej w szczególności muftiego Jerozolimy.

Uważamy za nieszczęście, iż nie poczyniono kroków, aby uregulować wybory do Najwyższej Rady Muzułmańskiej, która stała się państwem w państwie, z prezydentem, którego niepodobna usunąć. Polityka kompromisów doprowadzona do ostatecznych granic, zawiodła całkowicie.

e) następują różne pretensje żydowskie w sprawie złej polityki rządowej w zakresie kwestii rolnych. Komisja wysuwa szereg zaleceń ogłoszonych już przez ZAT. Najważniejszym z tych zaleceń jest stwierdzenie, że nie ma już więcej możliwości dla zwartej kolonizacji żydowskiej w okęgach górzystych z wyjątkiem chyba okolicy Jerozolimy.

f) Niechęć do ułatwienia żydowskiej imigracji, niedostateczne schedule (nieuzasadnione redukcje) niedola krewnych, nieuwzględnienie możliwości zatrudniania przy robotach publicznych, niekontrolowana, nielegalna imigracja arabska.

Zalecenia nasze są następujące:

1) Imigracja powinna być regulowana z uwzględnieniem zarówno czynników politycznych, socjalnych, psychologicznych jak i gospodarczych. Należy ustanowić polityczne „maksimum“ na okres najbliższych pięciu lat w wysokości 12 tysięcy imigrantów żydowskich wszystkich kategorii rocznie.

2) definicja pokrewieństwa winna być zrewidowana.

3) należy znieść pewne kategorie imigrantów należących do wolnych zawodów i rzemieślników oraz poddać rewizji warunki, regulujące wolną imigrację kapitalistów.

4) ostateczny przydział certyfikatów winien być uzależniony od zgody Wysokiego Komisarza.

g) Transjordanja ma być udostępniona dla żydowskiej imigracji.

Zgodnie z mandatem Transjordanja nie może być przymusowo otwarta dla żydowskiej imigracji wbrew woli rządu i ludności kraju.

h) Nie podjęto koniecznych kroków aby ułatwić import palestyńskich owoców cytrusowych do innych krajów.

Zalecamy podjęcie kroków, aby zmodyfikować art. 10 mandatu i oprzeć handel zagraniczny Palestyny na słuszniejszych podstawach:

i) postępowe samorządy żydowskie niesłusznie krepowane są przez ustawy i postanowienia rządowe.

Zalecamy powołanie rzeczoznawcy, który ma instruować rząd w kierunku rozszerzenia pełnomocnictw większych samorządów. Wypowiadamy się za szybko i znaczną pożyczką dla Tel-Awiewu. Winny być usunięte przyczyny obecnego opóźnienia w zatwierdzeniu budżetów municypalnych:

j) fiasko w zakresie bezpieczeństwa publicznego

Uważamy, że jest to najpoważniejszy i najmocniej uzasadniony zarzut żydowski. Główne nasze zalecenia są następujące:

Gdyby znów wybuchły rozruchy

bez wahania należy proklamować stan wojenny w całym kraju i roztoczyć nad nim wyłącznie wojskową kontrolę. W tym wypadku ludność ma być rozbrojona i na pograniczu należy zaostriżyć straż, aby uniemożliwić przemyt broni. Jeśli nie przeprowadzi się rozbrojenia, należy zachować system żydowskiej policji specjalnej. Surowa ustawa prasowa ma być skutecznie stosowana. Kary kolektywne należy nakładać tylko w wysokości ścigalnej. Potrzebne są centralne i lokalne rezerwy policji oraz większe oddziały policji konnej. Jak najrychlej wybudować należy w więk-

KUPON Nr. 6

III. KONKURS LETNI dla Czytelników „NOWEGO DZIENNIKA“

Pensjonat „Anastazja“ w Truskawcu
Pensjonat „Bajka“ w Krynicy
Pensjonat „Biały Dam“ w Zakopanem
Pensjonat „Jedynaczka“ w Rabee

szych miastach baraki policyjne zaopatrzone w mieszkania dla rodzin policjantów.

WSZYSTKO TO SĄ JEDNAK PALIATYWY, ACZKOLWIEK NAJLEPSZE W SYTUACJI PALESTYNY

Oto paliatywy — kończy Komisja Królewska długą część swego sprawozdania — które proponujemy odnośnie do głównych zarzutów wysuniętych w ramach mandatu przez Żydów i Arabów. Naszym zdaniem nie są to — zalecenia, jakich wy-

maga od nas nasza nominacja. Nie „usuną” one — jak głosi akt nominacyjny — pretensji i nie „zadowolą” też ponownemu ich powstaniu. To są najlepsze paliatywy, jakie możemy zalecić w chorobie, na jaką cierpi Palestyna, lecz są to tylko paliatywy. Mogą one zmniejszyć stan zapalny i obniżyć temperaturę, lecz nie mogą uzdrowić stosunków. Choroba zagnieżdżyła się tak głęboko, iż jesteśmy przekonani, że jedyna nadzieja wyzdrowienia zależy od zabiegu chirurgicznego.

Przewodniczący Komisji Królewskiej apeluje do Żydów i Arabów

Londyn, 11. 7. ŻAT. W przemówieniu radiowym o sprawozdaniu Komisji Królewskiej przewodniczący Komisji Lord Peel, że sprawozdanie przyjęte zostało jednomyślnie i żaden członek komisji nie wysunął jakichkolwiek zastrzeżeń. Lord Peel z kolei odpowiedział, jak różnie sprawa żydowska i arabska została zaprezentowana Komisji. Żydzi bardzo starannie opracowali swe roszczenia, korzystając z pomocy wybitnych fachowców. Arabowie natomiast wystąpili nie przeciwko poszczególnym punktom mandatu lecz przeciwko samemu mandatowi.

„Dochodzenie oświadczył następnie lord Peel — odsłoniło przed Komisją cały tragizm sytuacji. Konflikt między Arabami a Żydami coraz bardziej się pogłębiał. Usiłowaliśmy szukać środków zaradczych w ramach mandatu, lecz byliśmy zmuszeni dojść do przekonania, że tego rodzaju zalecenie nie usuną zła i mandat sam musi być zrewidowany i zastąpiony przez inny system rządzenia“.

Powtarzając „zalety projektu podziału dla Żydów i Arabów“, znane już z sprawozdania, lord Peel zakończył następującymi słowami:

„Jesteśmy głęboko przekonani, że obecny system musi doprowadzić do klęski. Wdzięczni jesteśmy rządowi za jego szybką decyzję, która pozwoli uniknąć wiele niebezpieczeństw. Jesteśmy głęboko przeświadczeni, że zobowiązania brytyjskie wobec Arabów i Żydów będą spełnione w innej postaci. Apeluję do obydwu społeczeństw w Palestynie, aby dały dowód dobrej woli przez przestudiowanie naszego sprawozdania i uznanie że staraliśmy się sumiennie bez lęku i stronniczości uzdrowić głęboko zako-

rzoną wrogość, rywalizację i ambicję, które winny być obce duchowi Świętego Kraju“.

Jakich koncesji dla Żydów domagać się będą prosyjonistyczni politycy angielscy

Londyn, 11. 7. ŻAT. Podczas gdy cała prasa angielska niezależnie od kierunku przychylnie oceniła sprawozdanie Komisji Królewskiej oraz plan podziału Palestyny, szereg polityków angielskich wysuwa różne zastrzeżenia.

Jak przypuszczają, labourzyści, liberałowie i wielu konserwatystów zdecydowanych jest *toczyć walkę o usunięcie takich anomalii z zaleceń Komisji Królewskiej, jak wyeliminowanie Daganii i elektrowni Ruttenberga z terytorium państwa żydowskiego przez ustalenie sztucznie przykrojonej granicy oraz zwiększenie obszaru państwa żydowskiego o 1,200 angielskich mil kwadratowych.*

Bardzo ostro przeciwko zaleceniom Komisji Królewskiej wystąpił lord Strabolgi, który zrzuca odpowiedzialność za rozruchy w Palestynie na angielską administrację i oskarża Komisję Królewską o to, że zlekceważyła interesy imperium Brytyjskiego.

Autokarem przez autostrady alpejskie do Dolomitów i nad jezioro Garda!

ostatnie dni zapisów

ARGOS Warszawa, Wierzbowa 6 tel. 334-34, 683-74
Kraków Szczepańska 7, tel. 159-99

Kampanja wyborcza w Warszawie

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 11. 7. (A) Dzisiaj odbyły się wybory do Kongresu Syjonistycznego. Kandydowało 5 list wyborczych.

W sobotę wiecz. odbył się wiec grupy Al Hamiszar w teatrze Nowości. Podczas wjazdu doszło do bójki z rewizjonistami, którzy chcieli wiec zerwać. W rezultacie rewizjonistów usunięto ze sali. Podczas bójki pobito dwóch rewizjonistów Hendla i Krzywonosą.

Późnym wieczorem odbyło się posiedzenie Komitetu wyborczego. Zebranie miało charakter nader burzliwy. Okazało się bowiem, że mimo sprzeżady 13.540 szekłów na liście uprawnionych do głosowania figurowało 14.180 osób oprócz 200 reklamacyj. Zgłoszony został wniosek o odroczenie wyborów, który jednak większością głosów upadł.

„Europejski“ Otwock

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 11. 7. (A) Wielkie oburzenie wśród żydowskich mieszkańców i letników Otwocka wywołał fakt umieszczenia przez zarząd zdrojowiska przy wejściu do parku napisu, że wstęp do parku dozwolony jest jedynie osobom „po europejsku” ubranym. Warto zaznaczyć, że w Otwocku znajduje się stale kilka tysięcy chasydów i kilkudziesięciu rabinów.

Źródła prasy antysemitycznej

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 11. 7. (A) W związku z opublikowaniem postanowienia rządu angielskiego o utworzeniu państwa żydowskiego, prasa antysemitcka popołudniowa prowadzi ostrą akcję antyżydowską, urządzając różnego rodzaju ankiety wśród swoich czytelników, odczyty itd.

Dzisiaj ukazał się w „Dzienniku Ludowym” wywiad z drem Kleinbaumem o stosunkach polsko-żydowskich. W wywiadzie tym Dr Kleinbaum wiceprezes Urzędu palestyńskiego i wiceprzewodniczący C.K. Organizacji Syjonistycznej mówi m. in., że jeśli poprawki żydowskie nie zostaną uwzględnione, to Organizacja Syjonistyczna zalecenia Komisji bezwzględnie odrzuci.

JÓZEF ROTH 487

W godzinę później ktoś ją zbudził. Była to więźniarka Magdalena Kreutzer, niegdyś akrobatka cyrkowa, obecnie właścicielka karuzeli w Praterze, jak Mizzi Schinagl niebawem się dowiedziała.

ROZDZIAŁ XXVI.

Jeszcze dwa dni po procesie pani Matzner miała sposobność delektować się swoją nagłą sławą. Była jeszcze nawpół ogłuszona dniami, które spędziła na sali sądowej, przesłuchaniem, zeznawaniem i wspinałym wielkodusznym apelem do łaski sędziów, i już zaczęła się rozpyliwać w różnorodnych zawitych, lecz pocieszających wyobrażeniach o swojej własnej przyszłości. Tylko przez krótkie dwa dni po ukończeniu procesu dane było pani Matzner błędzić po błogim państwie snów i szału. Akurat tak długo, jak długo pismom podobało się rozdmuchiwać tę sensację, prawda, w coraz to mniejszych artykułkach. Pani Matzner nie szczędziła kosztów, kupowała wszystkie gazety. Ale także sąsiedzi i znajomi przynosili jej wycinki.

Na trzeci dzień wygasła, jak na skutek złych czarów, sprawa brukselskich koronek, i chociaż pani Matzner tego dnia również kupiła paczkę gazet, nigdzie nie znalazła ani słowa, któreby w przybliżeniu mogło przypominać proces. Pani Matzner miała uczucie, jak gdyby wstąpiła w przeraźliwą sztywną ciszę, jaka chyba panuje w nocy na cmentarzach i w katakumbach. Nie! Ona sama nie wstąpiła w tę makabryczną ciszę, wtrącono ją tam. Cierpiała z powodu okrutnych i gorzkich uczuć, które są udziałem wszystkich opuszczonych i zdradzonych: wprzód ogromne zdumienie, zwodnicza nadzieja, że się tylko śni, bolesne poznanie, że się jednak czuwa, rozgoryczenie, niemoc i wreszcie żądza zemsty. Schowała podłe gazety, w których nic nie było, nie chcąc aby która z dziewcząt dostała je do rąk. Zeszła na ulicę, stała chwilę przed bramą, aby przybrać znowu postawę, którą zachowywała przez długie tygodnie, bo zdawało jej się, że jest połamana i że zmarniała. Przed-

wszystkiem niech tego po niej nie poznają. Wchodziła do różnych sklepów po zakupy, chociaż niczego nie potrzebowała. Wszelako gnał ją mus zobaczenia ludzi i zbadania, czy też i oni już tchnąc zaczynają tę śmiertelną i zgryźliwą ciszę, która owładnęła gazety. Nie potrzebowała preli — dawno już zgasił jej apetyt, sądziła, że nigdy już w życiu nie weźmie kęsa do ust. Nie potrzebowała haftek — nie myślała o naprawianiu starych sukien. Nie potrzebowała haczyka do bucików, nowego sznura do gorsetu, ani grzebienia, ani orzechów. Ale kupiła wszystkie te rzeczy, wzniosła dokoła siebie poprostu barykadę z papieru gazetowego, z pozbawionego przekonania, zdradliwego papieru gazetowego. Wzrok jej padł na torebkę, był tu tłusty nadruk: proces o brukselskie koronki: Mięły trzy dni. A już opakowywano orzechy w te gazety! Nie do pomyslenia, jaki los może jeszcze te gazety spotkać! Porozcinane w równe prostokąty wisiały paczkami na gwoździach w klozetach szynków i kawiarni.

Pani Matzner próbowała jeszcze mówić do handlarzy zwykłym lekceważącym tonem. Jednakowoż zdawało się jej, że nie wywiera już tego wrażenia, co dotychczas. Trudno było nie zauważyć pewnego spoufalenia w sposobie wyrażania się wszystkich ludzi. Dzięki swej wyćwiczonej i wypielęgowanej wrażliwości, spostrzegła to natychmiast, i już zaczęła się obawiać, że reprezentuje teraz coś pośledniejszego, niż przed procesem.

— Cóż, osiągnęła pani przecież wszystko — rzekł do niej Ephrussi — Wszystko osiągnęła — mówił ten człowiek. Myślał widocznie tylko o pieniądzech...

Parę tygodni później postanowiła zrezygnować. Dom nie był już do utrzymania. Szampana nie kupowała już u nadwornego dostawcy Weinbergera, lecz u Baumanna w Mariahilf. I poco? Jaką rzadkością byli starzy dobrzy klienci! A ci wydawali jej się odmienni, poprostu zmarnieli. Były to tylko poźółki i pobladle wizerunki tamtych osób.

(Dalszy ciąg nastąpi),

HISTORIA
NOCY
1002
POWIEŚĆ

Autoryzowany przekład z niemieckiego

LEKARZ DOMOWY

DODATEK TYGODNIOWY „NOWEGO DZIENNIKA“

Gruźlica a naczynia kuchenne

Przyjmuje się naogół, że gruźlica rozszerza się drogą t. zw. infekcji kropelkowej, że mianowicie chory o tak zwanej gruźlicy otwartej wyrzuca, kaszląc, prątki gruźlicze, które rozdrabniając się z płwociną w drobne kuleczki, ulegają wdychiwaniu przez ludzi zdrowych i zakażają ich w ten sposób. Ze strony amerykańskich badaczy nadchodzi jednak obecnie ostrzeżenie, zwracające uwagę na to, że obok infekcji kropelkowej nie wolno również zapominać o możliwości szerzenia się choroby drogą naczyń kuchennych.

Jako dowód, jak wielkie znaczenie przypisać należy szerzeniu się gruźlicy za pośrednictwem naczyń, służyć mogą doświadczenia przeprowadzone w ten sposób, że wodę, którą zmywano talerze gruźlicy chorych ludzi, zastrzykiwano świncom morskim. Trzecia część wszystkich szczepionych zwierzątek ginęła z powodu gruźlicy.

Ze jednak zmywanie talerzy ciepłą wodą jeszcze nie jest wystarczające, o tym świadczy fakt, że szczepienie zwierząt wodą, którą splukiwano talerze już po umyciu ich ciepłą wodą, spowodowało zachorowanie i śmierć dalszej czwartej części pozostałych świnek morskich. Trzeba więc przyjąć, że zarazki gruźlicy usadwiają się na migdałkach i stąd zarażają gruczoły jamy ustnej.

W związku z tym nie od rzeczy będzie wspomnieć, że nie tylko gruźlica, ale także szereg innych chorób zakaźnych szerzyć się może drogą naczyń, a więc przede wszystkim tyłek, talerzy, szklanek i filiżanek. Z chorób tych w pierwszym rzędzie wymienić należy kiłę (syfilis). Właśnie w związku z większym nasileniem chorób wenerycznych, jakie w latach ostatnich obserwujemy, wzrasta też możliwość nabawienia się tej choroby drogą wspólnie używanych naczyń. Dlatego też należy zwrócić baczną uwagę na to, by nie pić nigdy z drugimi osobami z tej samej szklanki ani też nie jeść z tego samego naczynia, jak się to często widzi na wspólnych wycieczkach, a zwłaszcza wśród ludności uboższej, robotniczej.

Odpowiedzi redakcji:

PLONI - ALMONI Z CHRZANOWA. Zmywanie twarzy roztworem perhydrolu i smarowanie maścią z sublimatem (za receptą lekarza) usuną piegę. Poza tym należy przed wyjściem na słońce stosować masę ochronną przed światłem.

JEROZOLIMA. 1) Zaburzenia w unerwieniu aparatu mowy są przyczyną tego cierpienia. 2) Innych metod leczenia nie znamy. 3) Zdolny do służby wojskowej.

ZATROSKANY, BOCHNIA. 1) Uleczalna. 2) Tak jest, znane. 3) i 4) Zmiana otoczenia, uregulowany tryb życia, lekka praca systematyczna. Pobyt nad morzem; zabiegi wodolecznicze. Lekarstwa według uznania lekarza ordynującego. 5) Nie wszyscy reagują na zmianę pogody. 6) Nie jest to absolutnie żadną wadą serca, bo przez wadę rozumieamy zmianę organiczną w sercu, której już usunąć nie można, natomiast tu mamy do czynienia tylko ze zmianą funkcjonalną, dającą się usunąć. 7) Każdy lekarz chorób wewnętrznych. Dobrze jest przytem skontrolować wynik badania za pomocą elektrokardiogramu.

GRETA GARBO, TARNÓW. Wskazane nagrzewanie piersi przy pomocy diatermii i zażywanie równoczesne preparatów, zawierających wyciąg z gruczołów mlecznych.

23 LAT. 1) Można mówić co najwyżej o skłonności w tym kierunku. 2) Trzeba zaprzestać. 3) Wskazane zbadanie przez lekarza - seksuologa. 4) Żadnych środków na razie zalecać nie możemy, ani też nie uważamy za wskazane. 5) Trzeba jednak wypróbować.

KRYNICA. Nadkwasotę żołądka zwalcza doskonale źródło Zuberera. Co do innych cierpień Pani,

LECZENIE KATARU

Często przeszkadza nam w pracy najwciążniejszy — katar. Leczony czy nieleczony, trwa on przez kilka dni do tygodnia, sprawiając przez ten czas choremu wiele przykrości, a nieraz narażając go zgoła na poważne straty. Wezwany do porady lekarz nie powinien tego błahaego na pozór cierpienia lekceważyć.

Medycyna zna środki nawet na afrykańską śpiączkę, ale nie wynalazła dotychczas środka na to najpowszejdniejsze cierpienie, które od tylu wieków, jak daleko tylko pamięć ludzka sięga, gnębi ludzkość. W Stanach Zjednoczonych statystyka wykazuje aż 45.000 środków przeciwkataralnych, a handel nimi obraca się w granicach milionów dolarów. Pomimo jednak tych wszystkich specyfików naprawdę skutecznego środka przeciw katarowi brak dotychczas.

Próbowano naprawdę przez picie

szklanki wody z dodatkiem 1 kropli jodyny

uchronić się przed katarą, musi to jednak nastąpić na samym początku dolegliwości, w pierwszych godzinach, a przynajmniej w pier-

wszym dniu zakatarzenia. Jeśli jednak katar jest już silny, to woda z kroplą jodyny nie skutkuje; ale i wtedy można go całkowicie wyleczyć i przebieg jego znacznie skrócić, używając roztworu kodeiny i stropiny przy czym roztwór ten nie powinien być za słaby. Niestety, nie każdy może sobie pozwolić na to, by z powodu kataru pójść do lekarza po receptę, a bez recepty silnych tych środków, które są również truciznami, otrzymać w aptece nie można.

Dlatego też wielu ludzi z uczuciem ulgi dowiedzie się o tem, że można wyleczyć ostry katar przy pomocy odpowiedniej diety.

dieta, uboga w sól.

Organizm, nie pobierający w czasie schorzenia zapalnych soli, staje się znacznie odporniejszy. Na tym polega wartość diety ubogiej w sól, zupełnie bezsolna bowiem dieta nie istnieje zupełnie. Ostatnio dużo się mówi o diecie małosolnej w zapaleniu nerek, katarze żołądka, stanach zapalnych skóry itd.

Profesor v. Noorden stwierdził swojego czasu na łamach „Wiener Medizinische Wochenschrift“, że przy zastosowaniu diety małosolnej cierpienia kataralne mijają trzy razy prędzej, niż poprzednio, gdy metody tej jeszcze nie znał. Korzyść jej polega na tym, że skutek leczniczy osiąga się bardzo tanim i prostym sposobem. O ile bowiem dieta ta przy poważnych cierpieniach jest długotrwała, o tyle przeprowadzenie diety bezsolnej w wypadku kataru nosa trwa

zaledwie 2—3 dni.

Należy wówczas jeść dużo owoców; miód, pieczywo bez soli, a jeśli apetyt dopisuje, jeszcze kartofle w „mundurkach“, które zawierają stosunkowo minimalne ilości soli. Unikaj natomiast należy w czasie kataru: mleka, masła i mięsa, które zawierają dużo soli. Dieta uboga w sól jest metodą starą, ale jak wiadomo, wszystkie prawie dobre metody są stare. Dawniej dla zapobieżenia katarowi stosowano zupełnie głodzenie, aby w ten sposób zapobiec wchłanianiu przez organizm szkodliwej soli. Nazywano to „wyglądaniem kataru“.

Dr. J. L.

Wartość nalewki jodowej

Interesujące badania nad wartością nalewki jodowej jako środka do walki z zakażeniem skóry przedstawił kilka lat temu dr Robert Sorel na posiedzeniu paryskiej Akademii Umiejętności. Badania te, przeprowadzane od roku 1912-go, dotyczyły głównie znaczenia jodyny przy zabiegach operacyjnych.

Jak wiadomo, używa się dziś prawie powszechnie jodyny do zdezynfekowania skóry w miejscu zabiegu operacyjnego. Po dokładnym obmyciu skóry sinaruje się ją jodyną. Otóż w ostatnich czasach coraz głośniejszą się głośno protestu przeciw tej metodzie walki z zarazkami. Jodyna jest wprawdzie doskonałym środkiem, zabijającym bakterie — jest ona jednak z drugiej strony również zabójczą i dla własnych komórek organizmu, które po zadziałaniu na nie jodyną tracą swą żywotność i nie mogą już bronić organizmu przed infekcją.

Otóż ściśle badania Sorela, przeprowadzone na olbrzymim materiale operacyjnym w ciągu dwunastu lat wykazały, że posmarowanie skóry jodyną przed zabiegiem operacyjnym jest tylko wtedy uzasadnione, jeśli zabieg nie trwa dłużej, niż dwadzieścia minut. Przez ten czas bowiem nalewka jodowa jest w stanie chronić skórę przed zakażeniem zewnętrznym. Po upływie jednak dwudziestu minut skóra, chociaż

zajodynowana, jest już zakażona. Wykazały to ściśle badania bakteriologiczne na bardzo znacznym materiale chorych. Dalsze badania stwierdziły, że analogiczne wyniki można uzyskać, nacierając skórę zamiast jodyną, zwyyczajnym lakiem obojętnym (według recepty Zimmermanna), nie zawierającym żadnego środka antyseptycznego. I taki lak chronił skórę przez dwadzieścia minut przed zarazkami. Zdawałoby się więc, że nalewka jodowa działa zupełnie mechanicznie, a nie chemicznie.

W ciągu dziesięciu następnych lat operował Sorel bez uprzedniego dezynfekowania skóry jodyną, ba nawet bez poprzedniego mycia skóry. Okazało się przytem, że rany goiły się równie dobrze, a może nawet i lepiej, niż po stosowaniu jodyny (podobnie, jak to zresztą obserwowali chirurdzy przed wprowadzeniem jodyny do techniki operacyjnej).

Sorel podkreśla z naciskiem, że powinniśmy jak najszybciej wrócić do zasad czystej aseptyki t. j. do walki z zarazkami bez użycia środków niszczących obojętnie zarazki i skórę a tylko drogą wykluczenia możliwości wtargnięcia zarazków na pole operacyjne. Tak, jak zrezygnowaliśmy z używania kwasu karbolowego, tak samo zrezygnować powinniśmy z nalewki jodowej.

to na odległość radzić się nie ośmielamy. Tylko lekarz na miejscu może Pani doradzić.

EX-STUDENTKA, KRAKÓW. 1) Pasorzyty, lokujące się wyłącznie w tej okolicy. 2) Tylko przez przeniesienie się z pościeli lub z drugiej osoby. 3) Na powierzchni. 4) Należy przez 4 wieczory wcierać w daną partię skóry półprocentowy roztwór sublimatu w occie (za receptą lekarską). Po 4 dniach ciepła kąpiel z mydłem.

KUPON ZNIZKOWY DO KIN

Adria — Atlantic — Bagatella — Uciecha
Ważny 12. 7. Wyciąć i przedłożyć do wymiany
w Perfumerji N. Meersanda, św. Marka 20.
lub w Adm. „N. Dziennika“, Orzeszkowej 7.
w Kolekturze Zw. Inwalidów, Grodzka 59.

ECHO AWANTURY NA MECZU O PUCHAR EUROPY ŚRODKOWEJ.

Wiedeń, 11. 7. (PAT). Przewodniczący komitetu Pucharu Europy Środkowej w piłce nożnej, inż. Fischer (Budapeszt) skierował do uczestników pucharu specjalną odezwę w której powołując się na nie pożądane incydenty, jakie miały miejsce dotychczas w rozgrywkach o puchar, apeluje do zawodników, aby zachowywali się na boisku w sposób zgodny z przepisami sportowymi i z duchem sportu.

Odezwa zwraca się nadto do publiczności o zachowanie spokoju w czasie gry, a zawodników szczególnie upomina o lojalność wobec sędziów piłkarskich.

MIĘDZYNARODOWE MISTRZOSTWA LEKKOATLETYCZNE ANGLII.

Londyn, 11. 7. (PAT). W dniach 16 i 17 bm. odbędą się w Londynie międzynarodowe mistrzostwa lekkoatletyczne Anglii.

Startować będą zawodnicy 8-miu państw w liczbie 424. Oprócz Anglików walczyć będą: Niemcy, Węgrzy, Holendrzy, Grecy, Belgowie, Francuzi i Turcy.

SPRAWA MECZU FARR-SCHELING PRZED SADEM.

Londyn 11. 7. (PAT). Organizator odwołanego meczu Farr-Schmeling p. Sydney Hall wniósł sprawę do cywilnego sądu w Londynie przeciwko Farrowi za zerwanie umowy rozegrania meczu ze Schmelingiem.

Rozprawa sądowa odbyć się miała w dniu 8 bm., jednak wobec nie stawienia się Farre została przełożona na wtorek dnia 13 bm.

Ponieważ zachodzi obawa, że Farr przed terminem rozprawy opuści Anglię, przeto Hall — według doniesień prasy niemieckiej uruchomił kilku detektywów, którzy mają odszukać obecne miejsce pobytu Farra, aby sprowadzić go na rozprawę sądową.

UREGULOWANIE SPRAWY SERWISU W TENISIE.

Londyn, 11. 7. Przed trzema laty utworzona została komisja międzynarodowa dla opracowania przepisów przeciwko „błędom nóg”, popelnianym przez tenisistów przy serwisie.

Po trzech latach pracy komisja postanowiła, ażeby na korcie tenisowym w odległości pół metra za linią końcową przeprowadzano dodatkową linię pomocniczą dla serwujących. Linia tej i serwujący nie będzie mógł przekroczyć.

Komisja zamierza zaproponować Międzynarodowej Federacji Tenisowej przymusowe wprowadzenie wspomnianej linii pomocniczej.

Przepisy dewizowe przy transakcjach wiązanych

Warszawa, 11. 7. (PAT). Jak podaje tygodnik „Polska Gospodarcza” (zesz. Nr 28 z dnia 10 bm.) zostało wyjaśnione, że przydział dewiz na pokrycie importu, dokonano w ramach transakcji wiązanych może nastąpić tylko do wysokości równowartości odpowiedniej sumy złotowej, ustalonej w promesie, nie zaś w stosunku do równowartości waluty, uzyskanej z eksportu. Jeżeli skutkiem różnicy kursowej, powstałej od chwili odsprzedaży waluty eksportowej do chwili przydziału dewiz na import, równowartość sumy, przypadającej do przekazania na rzecz zagranicznego kontrahenta, przekraczała w konkretnym przypadku wartość importu, ustaloną w promesie — bank dewizowy może przekazać powyższą różnicę do wysokości 2 proc. ponad wartość odpowiedniego pozwolenia przywozu, nie więcej jednak niż 100 zł.

Radom pod znakiem strajku szewców

Radom 11. 7. (G). Radom, jako siedziba przemysłu skórzanego i obuwniczego żyje pod znakiem strajku szewców, który proklamowany został na dzień jutrzejszy i w razie nie uwzględnienia postulatów strajkujących zamieni się prawdopodobnie w strajk okupacyjny. Strajk ten nie ma jednak szans powodzenia, gdyż w razie uwzględnienia postulatów szewców radomskich, do których przyłączyli się przykrawacze. Radom nie będzie w stanie utrzymać cen obuwia na właściwym poziomie i nie wytrzyma konkurencji innych ośrodków tego przemysłu.

Chuligaństwo można zwalczyć tylko przez respektowanie konstytucji

Na wczorajszym zebraniu „sektora” wiejskiego gen. Galica powiedział m. in. co następuje:

Mamy najpiękniejszą, z ducha polskiego wyrosłą konstytucję, której znaczenie historia należy oceni. Dzięki niej budujemy mocną,

ludową, demokratyczną Polskę. Organizujemy Obóz Zjednoczenia Narodowego, wykluczając wszelkie chuligaństwo, jako niezgodne z duchem konstytucji i niegodne naszego szlacheckiego i rycerskiego narodu.

Włochy solidaryzują się z Arabami i protestują przeciw podziałowi Palestyny

Jerozolima, 11. 7. PAT. Agencja Havasa donosi: W odpowiedzi na depezę naczelnego komitetu arabskiego rząd włoski wypowiedział się przeciwko podziałowi Palestyny i przeciw-

ko raportowi Komisji Królewskiej. Rząd włoski stwierdza swoją solidarność ze stanowiskiem Arabów i gotowość współpracy z komitetem arabskim

Coś dla naszych pobożnych pogromczyków:

„Sprawiedliwość i miłosierdzie dla wydziedziczonych i cierpiących”

Przemówienie papieża

Castel Gandolfo, 11. 7. (PAT). W przemówieniu swoim, transmitowanym przez radio papież oświadczył: Kardynał legat, drogi nasz syn, zjawia się wśród was jako nasz przedstawiciel. Mówi on do was w naszym imieniu. — Jego pobożne i wymowne słowa wyrażają myśl naszą. Stajemy wśród was, aby wraz z wami się modlić, wierząc, że jest to najwłaściwsza forma udziału naszego w tych niezwykłych godzinach, które zgłowała nam dobroć boska, abyśmy się cieszyli wraz z wami łaskawym uśmiechem Najświętszej Panny z Lourdes i świętością, która splywa na naszą drogą Francję ze wszystkich rozrzuconych po niej miejsc słynących świętością. Moment dzisiejszy jest wyjątkowy, gdyż z tronu eucharystycznego boskiego Władcy i z jaśniejącego taska grobowca św. Teresy splywa na wasze umysły łaska wiary i budzi w waszych sercach żar modlitwy. — Jednocześnie trzeba stwierdzić, że modlitwy nasze są obecnie potrzebne tak jak może nigdy, bo grożą nam niezwykle groźne niebezpieczeństwa, co przypomina nam słowa Pana:

„Trzeba modlić się i nie ustawać w modlitwie”. Módlmy się więc, aby Stwórca zechciał dać pokój temu unęczonemu światu i narodom, dręczonym niepewnością jutra. Pokój ten osiągalny jest przez powrót na prostą drogę, to znaczy przez posłuszeństwo woli boskiej, przez sprawiedliwość i miłosierdzie wobec wydziedziczonych i cierpiących. Módlmy się więc za tych, którzy mają w swojej pieczy nasze dusze, aby za ich pośrednictwem i za sprawą ich modlitw ugruntowało się na świecie panowanie chrystusowe, i aby mogli oni bez trwogi stanąć przed Panem, zdając sprawę ze swojej misji — z rządu dusz ludzkich. Słowa te oznaczają, że prosimy was o modły synowskie za nas samych, którzy tak wielką ponosimy odpowiedzialność i rychło już będziemy musieli zdać z niej rachunek Stwórcy. A teraz, na wszystkich was i na każdego niech splynie nasze błogosławieństwo ojcowskie.

W tym momencie papież wygłosił formułę błogosławieństwa.

Śmierć 150 osób spowodowały szalone upały w Stanach Zjednoczonych

Nowy Jork, 11. 7. PAT. Od 4 dni nad Stanami Zjednoczonymi przechodzi fala upałów, od których zginęło już 150 osób. W Nowym Jorku temperatura utrzymuje się na wysokości 36 stopni, a w zachodnich stanach w szczegól-

ności w Iowa, termometr wykazuje 40 st. Meteorologowie nie przewidują na razie żadnych zmian. Tysiące mieszkańców N. Jorku spędziły ostatnią noc na placach i w parkach.

W Tatrach śnieg

Zakopane, 11. 7. PAT. Po pięknej pogodzie, wczoraj po południu nad Zakopanem przeszła burza, która w godzinach nocnych zamieniła się w gwałtowną ulewę. Dzisiaj z rana, około godziny 11-tej gdy mgły opadły, szczyty Tatr ukazały się w białej szacie, obficie przypruszone śniegiem. Jest to w tym czasie zjawisko dośyć rzadkie.

Zmarł z zimna

Zakopane, 11. 7. PAT. Dziś rano około godz. 9-tej zawiadomiono Zarząd Schroniska w Morskim Oku, że jeden z uczestników wycieczki, którą zaskoczyła noc w terenie i zmusiła do nocowania w szalasiu na skutek zimna, spowodowanego przez opad śnieżny dostał ataku sercowego i mimo pomocy, ofiara wypadku bhp. Milchman Dawid lat 23 z Łodzi zmarł. Tatrzańskie Pogotowie Ratunkowe zniosło zmarłego do Morskiego Oka, skąd w godzinach wieczornych zwłoki przewieziono do Zakopanego.

Utonął podczas pogrzebu

Poznań, 11. 7. PAT. Z Ostrzeszowa donoszą, że w stawie cegielni utonął podczas kąpieli robotnik Leon Kowalczyk.

W czasie kąpieli w Noteci utonął 26-letni czeladnik kowalski K. Misiótek. W czasie, gdy tragicznie zmarłego chowano i kondukt pogrzebowy znajdował się na drodze w pobliżu Noteci, utonął na oczach uczestników pogrzebu młody człowiek, który przeprawił się przez rzekę do Niemiec.

Chińczycy uderzą na Japończyków

Nankin, 11. 7. PAT. Według Agencji Reutersa, nie ulega wątpliwości, że rząd chiński zdecydowany jest z całą energią wystąpić przeciwko Japończykom, w razie gdyby walki w Chinach północnych miały się ponowić.

Kardynał Pacelli:**Błogosławieństwo boskie dla wszystkich synów Francji, od granicy do granicy**

Lisieux, 11. 7. PAT. Legat papieski kardynał Pacelli wygłosił dzisiaj w Lisieux z okazji poświęcenia nowej bazyliki ku czci św. Teresy od Dzieciątka Jezus przemówienie, oparte na słowach Ewangelii „Ecce tabernaculum Dei cum hominibus“. Ponad konkretną bazyliką zbudowaną z kamienia — oświadczył mówca — wznosi się jakby bazylika druga duchowa kongresu eucharystycznego, ponad nią zaś unosi się jak mistyczna nadbudowa świątynia Boża — ~~duża~~ św. Teresy. Cała natura jest świątynią ku czci Boga — ciągnął legat papieski — a jednak człowiek stale buntuje się przeciwko władzy Bożej. Dalej mówca wspominał o wspaniałych świątyniach, których tyle jest we Francji, noszącej słusznie miano najstarszej córki kościoła — o katedrze paryskiej Notre Dame, o słynnych kościołach w Mont Saint Michel, w Strasburgu, w Rouen, w Amiens, w Chartres, w Lourdes. W świątyniach tych słowo Boże zwraca się do nas za pośrednictwem skromnego proboszcza wiejskiego równie jasno, jak za pośrednictwem prałata. Mówi ono do ludzi w imię potrójnej sprawiedliwości wobec Boga, wobec bliźniego i wobec siebie samego, potępiając bezwzględnie wszelkie objawy gwałtowności, wszelkie przejawy zbrodni. Z kazalnicy tej — mówił legat papieski — i ze wszystkich kazalnicy w kościołach wielkiego i szlachetnego narodu francuskiego głos przedstawiciela kościoła woła niby z góry Synaj, przypominając ludziom o prawach boskich.

W dalszym ciągu swego przemówienia mówca poruszył działalność poprzednich kongresów i żywe zainteresowanie, jakie wzbudziły one wśród wiernych oraz podkreślił zasługi Francji w dziedzinie szerzenia czci Najśw. Sakramentu. Na szczycie nowej bazyliki, mówił legat papieski, pod promieniami lipcowego słońca ukazuje się wiernym laska Boska. Ci którzy chcą żyć pobożnie w myśl zasad Chrystusowych podlegają niestety prześladowaniom. Prześladowania tych wiernych sypów Kościoła napędzają smutkiem serce namiestnika Chrystusowego, który też odpowiada na nie ubolewaniem i uroczystymi protestami, ale ani rewolucyjna gwałtowność tłumów, zaślepionych słowami fałszywych proroków, ani sofistyk bezbożników, zwyczajających doktrynę chrześcijańską w życiu publicznym, nie zwyciężyły oporu kościoła, nie przełamały stanowiska nieustraszonego starca, który stoi na jego czele, pomimo, że do cierpień moralnych, które nosi ojciec św. przyłączyły się i cierpienia fizyczne.

W dalszym ciągu legat papieski wznosił modły o *błogosławieństwo boskie dla wszystkich synów Francji, od granicy do granicy, dla owieczek, które ulają się po manowcach nienawiści i błędu*. Oby z Lisieux, tego zabytku opromienionego łaską boską, spłynęło na świat jak deszcz róż św. Teresy, błogosławieństwo Boże. Niech wspomnienie o uroczystych dniach tego

kongresu nie zaginie, mówił kardynał Pacelli. Gdy będziemy już rozproszeni po różnych krajach, niech wspomnienie to wzbudzi w naszych duszach obraz tej bazyliki, symbole wiary i nadziei, które żywi ojczyzna św. Ludwika i Joanny d'Arc.

Przemówienie kard. Pacelli wywołało szczerą entuzjasm zebranych tłumów. Po przemówie

niu tym i po krótkim wypoczynku legat papieski ukazał się ponownie, zajmując miejsce u wejścia do bazyliki, u stóp wspaniałego ołtarza, tonącego w purpurze i złocie. Przy ołtarzu tym kard. Pacelli odprawił mszę św., w czasie której olbrzymi chór, złożony z 2000 osób, towarzyszył organom. Po mszy św. biskup Lisieux mgr. Picaud wezwał wiernych do odebrania błogosławieństwa papieża. W chwilę potem z ustawionych przed bazyliką i w jej wnętrzu mikrofonów rozległ się głos papieża, udzielając zebranym błogosławieństwa. W momencie tym tłumy ogarnęły entuzjasm, zwłaszcza gdy mgr. Tartini odczytał po łacinie orędzie papieskie w sprawie odpustu dla zebranych w Lisieux wiernych. Orędzie to zostało natychmiast przetłumaczone na język francuski przez mgr. Fontenelle. Był to końcowy moment uroczystości. Bezpośrednio potem kard. Pacelli wraz z otoczeniem odjechał, a olbrzymi tłum zaczął powoli rozchodzić się z placu przed bazyliką.

Sytuacja w oświeceniu Japończyków

Tokio, 11. 7. PAT. Agencja Domei ogłasza komunikaty o sytuacji w Chinach północnych, z których wynika, że władze japońskie uważają, iż zatarg zbrojny między wojskami chińskimi a japońskimi przybrał rozmiary wysoce niepokojące.

Dziś po południu odbyło się nadzwyczajne posiedzenie gabinetu japońskiego, po którym premier Konoje udał się do cesarza, przedstawiając mu deklarację gabinetu, którą cesarz zatwierdził.

Garnizony japońskie w Chinach północnych brzmi deklaracja rządowa, zachowały się spokojnie i cierpliwie wobec licznych wypadków wystąpień przeciwjapońskich. W nocy z 7 na 8 bm. nieoczekiwanie wojska japońskie zostały ostrzelane przez żołnierzy 29 armii, które do tychczas współpracowały z wojskami japońskimi nad utrzymaniem pokoju i porządku w Chinach północnych. Rezultatem tego zajścia jest zaostrzenie sytuacji w okręgach Pekinu i Tientsinu. Atmosfera jest tak naprężona, że należy się liczyć z poważnym niebezpieczeństwem życia i mienia obywateli japońskich. Władze japońskie czyniły największe wysiłki, aby incydent cały zlokalizować i zaproponowały sztabowi 29 armii pokojowe załatwienie zajścia. Z nocy z 10 na 11-ty oddziały 29 armii złamały — brzmi deklaracja rządowa — nieoczekiwanie rozejm i ostrzelały wojska japońskie, przyczyniając im poważne straty. Poza tym rząd chiński czyni przygotowania do akcji wojskowej. Koncentrując w Chinach północnych znaczne siły. Rząd chiński nie tylko nie przejawia najmniejszego zamiaru znalezienia pokojowego rozwiązania zatargu, ale w sposób stanowczy odrzuca wszelkie propozycje japońskie w tym kierunku. Nie ulega wątpliwości — stwierdza dalej deklaracja rządowa — że incydent pod Lukaciao był fragmentem dobrze znanego planu operacyj

zbrojnych przeciwko Japonii.

Dla Japonii i Mandzarii utrzymanie pokoju i porządku w Chinach północnych jest zagadnieniem kapitalnej wagi. Należy domagać się, aby Chińczycy nie tylko zaprzestali wychwalać i popierać bezprawną akcję żywiołów Japonii, ale również dali pewną gwarancję, że podobne wypadki nie zdarzą się w przyszłości.

Rząd japoński powziął dzisiaj — brzmi deklaracja — decyzję niezwyklej doniosłości, postanawiając przedsięwziąć wszystkie środki celem wysyłki oddziałów wojskowych do Chin północnych. Dążąc jednak do zachowania pokoju w Azji wschodniej, rząd japoński nie traci nadziei, że w drodze rokowań uda się doprowadzić do pokojowego załatwienia sprawy. Rząd japoński przytym oświadcza z całą stanowczością, że będzie przestrzegał praw i interesów mocarstw obcych w Chinach północnych.

Tokio, 11. 7. (PAT). Agencja Domei donosi: Sytuacja w Chinach północnych nieoczekiwanie zaostrzyła się w nocy z soboty na niedzielę. Koła japońskie mają wciąż nadzieję pokojowego załatwienia sporu — nie należy jednak ukrywać, że cierpliwość Japończyków jest na wyczerpaniu.

W sobotę o godz. 17 oddział wojsk chińskich liczący ponad stu ludzi wspomagany działami piechoty, natarł na Japończyków pod m. Lukucziao. Atak został przez Japończyków odparty. W dwie godziny później Chińczycy otrzymawszy posiłki wznowili natarcie i zajęli m. Lungwangkiao, które leży, według protokołu rozejmu w strefie japońskiej. Japończycy przeciwnatarciem po godzinie odzyskali straconą miejscowość. Po stronie chińskiej padło 30 zabitych, straty japońskie wynoszą 12 ludzi. — Oddziały chińskie należały do 37 dywizji gen. Feng-Cziana. Przez całą noc z soboty na niedzielę na tym odcinku trwały drobne utarczki.

Chiny zgadzają się na ultimatum japońskie?

Tokio, 11. 7. PAT. Według doniesień korespondentów pism japońskich, władze chińskie w Pekinie miały zgodzić się na ultimatum sztabu japońskiego w Chinach północnych.

Dotychczas brak urzędowego potwierdzenia tej wiadomości.

Tokio, 11. 7. JAT. Rzecznik japońskiego ministerstwa wojny oświadczył, że należy zastrzec się w sposób najbardziej stanowczy przeciw pogłoskom, kursującym w kołach chińskich, jakoby sztab chiński przyjął ultimatum dowództwa wojsk japońskich bez żadnych zastrzeżeń.

Tokio, 11. 7. PAT. Premier Konoie po audiencji u cesarza oświadczył dziennikarzom: Japonia uważa, iż sytuacja w Chinach północnych, która obecnie weszła w ostre stadium może być załagodzona tylko przez natychmiastowe zaprzestanie nielegalnej akcji przeciwko woj-

skom japońskim. Rząd japoński nie traci nadziei, że zadrażnienie obecne da się usunąć w drodze pokojowej.

Tokio, 11. 7. PAT. Japońskie MSZ. wystosowało telegram do wszystkich konsulów japońskich w Chinach, nakazując im zastosowanie wszystkich możliwych środków celem ochrony życia i mienia obywateli cesarstwa i przygotowania się do wyjazdu w wypadku, gdy zajdzie tego potrzeba.

Tokio, 11. 7. PAT. Cesarz japoński wraca do Tokio w poniedziałek ze swej rezydencji letniej Haiama. Cesarz zamierzał pozostawać w Haiama do dnia 25 bm., tj. do czasu otwarcia nadzwyczajnej sesji parlamentu. Wypadki w Chinach północnych skłoniły monarchę do wcześniejszego powrotu.

Rozpaczliwa akcja Chińczyków

Tokio, 11. 7. (PAT). Doniesienia korespondentów pism japońskich z Chin stwierdzają, że należy się liczyć z ostrą reakcją rządu chińskiego przeciwko Japonii. Władze chińskie oskarżają Japończyków o sprowokowanie zajścia. Marszałek Czang-Kai-Szek wydał podobno rozkaz 3-em dywizjom rządu centralnego udania się pospieszonymi transportami do Chin północnych. Dywizjom, towarzyszy lotnictwo. Wojska chińskie otrzymać miały rozkaz obrony za wszelką cenę pozycji pod Lukucziao i utrzymania frontu do ostatniego żołnierza.

Kilkudziesięciu żołnierzy chińskich napadło na hotel japoński w Pekinie. Trzech Japończyków zostało rannych.

